

[Jørgen Estrup]

Og så vil jeg blot sige til fru Pernille Sams: Dette forslag har virkelighed i fru Pernille Sams' hoved og muligvis på fru Pernille Sams' skrivebord; det har ingen reel virkelighed. Hvis fru Pernille Sams kan dokumentere og få sagkundskabens garanti for, at dette virker i praksis, så er der ingen i dette Folketing, der vil have noget imod det, for så har vi den bedste af alle verdener, hvor man kan redde folk ud af en klemme, uden at det koster nogen noget.

Det er utrolig sjældent, at sådan noget findes, og derfor har fru Pernille Sams faktisk et kraftigt problem med at løfte dokumentationsbyrden i denne sag.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Det sker jo idelig og ofte, at man her i Folketinget er nødt til at komme en betrængt gruppe til hjælp af den ene eller den anden grund. Det har man så også gjort, og så kan man jo hver gang diskutere, hvor meget man er villig til at ofre, og jeg kan ikke huske, at man har lavet den slags indgreb, uden at man har skullet putte penge i kassen. Så kan man diskutere, om man vil putte penge i kassen til fordel for den eller den gruppe. Det er det legalt at diskutere, men med det her forslag skal der ingen penge i kassen fra nogen. Det eneste, der skal til, er den energi, som Folketingets medlemmer skal bruge for at hæve højre arm – man kan i øvrigt bruge den venstre – og trykke på den grønne knap. Det er den eneste energi.

Det, man opnår derved, er, at en gruppe mennesker får lov til at gøre brug af den lave rente, bl.a. den gruppe hr. Jørgen Estrup godt vil tale om og hjælpe, nemlig dem, der måske mere eller mindre uforskyldt er kommet i klemme, fordi der ikke var andre muligheder.

Men må jeg spørge hr. Jørgen Estrup: Når nu den anden gruppe ikke må komme med, hvad skyldes så den uvilje imod den gruppe personer, den gruppe boligejere, som hr. Jørgen Estrup altså ikke vil række en hjælpende hånd, når det ikke koster noget som helst andet end den energi, som hr. Jørgen Estrup skal bruge til at trykke på den grønne knap? Hvad er begrundelsen?

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Jeg glæder mig til, at hr. Jørgen Estrup svarer på fru Kirsten Jacobsens spørgsmål, og så vil jeg bare stille et tillægsspørgsmål derudover, som hr. Jørgen Estrup forhåbentlig vil svare på i samme sammenhæng: Hvorfor vil Det Radikale Venstre gerne være med til sammen med de øvrige regeringspartier at give til-ladelse til omlægning af 10 mia. kr. inkonvertible lån i den almenyttige sektor, som koster skatteyderne 700 mio. kr.? Det gør man uden at blinke i den almenyttige sektor.

Her er der tale om den private sektor, og uden at det koster skatteyderne en eneste krone. Hvad er så begrundelsen for den enorme forskelsbehandling, som hr. Jørgen Estrup og hans regeringskolleger gør mellem de forskellige boligsektorer her? Det vil jeg meget gerne have en forklaring på.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Som fru Pernille Sams hørte før, kunne vi formentlig nemt finde ud af det de steder, hvor folk var i en tvangssituation, hvilket man bl.a. var i den almenyttige sektor; så det er ikke dér, problemet er, og lad os lade være med at blande de ting sammen. Det, det drejer sig om i denne sag, er jo spørgsmålet, om man med dette forslag skulle kunne hjælpe en sidste lille gruppe, sådan som fru Kirsten Jacobsen antyder.

Men så vil jeg gerne spørge fru Kirsten Jacobsen, hvordan fru Kirsten Jacobsen har forestillet sig at man skulle hjælpe den gruppe, som jeg omtalte i min ordførertale, nemlig den gruppe, der har taget pensionskasselån og dér har indgået nogle aftaler om, hvad kursberegningen skal være i det øjeblik, hvor de ønsker at komme ud af lånet – uanset renteudviklingen. Det svarer jo fuldstændig til den situation, der gælder, når man har indgået en inkonvertible låneaftale.

De er ikke omfattet af dette forslag. De kan ikke hjælpes, for det vil være indgreb i den almindelige aftalefrihed. Jeg går ud fra, at man ikke har forestillet sig at gøre det. Derfor er der store grupper, som overhovedet ikke bliver hjulpet af dette forslag.